

[Gillstrup]

lene selvfølgelig indretter deres praksis efter gældende prøveløsladelsesregler. Derfor vil man stort set nedsætte strafudmålingerne med en tredjedel, og så opnår man det, ministeren ønsker, nemlig at, skal vi sige de ukyndige i befolkningen – dem er der sikkert forholdsvis få af – får det indtryk, at et fængselsår er 12 måneder, altså med andre ord en ændring i forhold til det, som alle har vænnet sig til, nemlig at et fængselsår i langt de fleste tilfælde er lig med 8 måneder. At ministeren selv forventer, det går sådan, kan man næsten læse ud af den ikrafttrædelsesbestemmelse, han har foreslået, nemlig at denne ændring i prøveløsladelsesreglerne kun skal finde anvendelse på sager, der ikke ved lovens ikrafttræden har været prøvet i første instans.

Men når Fremskridtspartiet går imod denne del af ministerens forslag, skyldes det, at vi først og fremmest opfatter prøveløsladelsesinstituttet, denne automatiske prøveløsladelse, som næsten finder sted i 90 pct. af sagerne eller mere, som en gevaldig god pædagogisk hjælp til fængselspersonalet. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at over for fanger, der begynder at gøre sig ud til bens – der er mange hertuger og grever og baroner i danske fængsler, som meget gerne selv vil styre og bestemme, og hvor man mere eller mindre kører vagtpersonalet ned – har vagtpersonalet i øjeblikket som faktisk sit allerallerbedste middel til at have nogenlunde ro og orden i fængselsanstalten, at man kan sige: Hør Pedersen, hvis du fortsætter med dette her, tror jeg nok, at fællesmødet vil indstille dig til, at du ikke får prøveløsladelsen efter to tredjedele af tiden. Det er noget, der i den grad kan pacificere langt, langt de fleste. Dette pædagogiske middel for fængselspersonalet bliver jo aldeles frataget dem, når den almindelige regel bliver, at man skal sidde det antal måneder eller år, som domstolene nu engang har fastlagt. Dermed får vi væsentlig mere uro og ballade i danske fængsler, end vi har i øjeblikket, og det kan ikke være et fornuftigt formål for lovgivningsmagten at virke i den retning. At man så måske kan finde en eller anden ude i den 17. kartoffelrække, for hvem det endnu ikke er gået op, at et fængselsår er 8 måneder, kan ikke bevirke, at Folketinget nu skal til at lave sin lovgivning om, for det er jo i virkeligheden det eneste argument, som ministeren har for at ville ændre den sædvanlige prøveløsladelse.

Merethe Due Jensen (KRF):

På fru Inger Stilling Pedersens vegne vil jeg og Kristeligt Folkeparti takke justitsministeren for det fremsatte forslag vedrørende ændringer i reglerne om prøveløsladelse.

Vi har i mange år ønsket en ændring i disse regler, således at der kommer en større sammenhæng mellem den idømte straf og den udståede straf. For at undgå fornyet kriminalitet er det vigtigt, at den forsorgsmæssige indsats over for de indsatte forstærkes. Dette skal ske såvel under som efter afsoningen. Prøveløsladelse på vilkår kan være et væsentligt bidrag til at forberede den indsatte til et liv uden kriminalitet. Vilkårsfastsættelse som f.eks. vilkår om arbejde og ophold, alkoholistbehandling og psykiatrisk behandling m.v. vil kunne hjælpe strafafsoneren til en tilværelse uden kriminalitet.

Ifølge bemærkninger til lovforslaget finder justitsministeren ikke, at det er muligt generelt at fastslå, at de udmålte straffe skal reduceres med en tredjedel i forhold til den nugældende udmålingspraksis. Kristeligt Folkeparti er stort set enig med justitsministeren i dette synspunkt og i synspunktet om, at domstolene ved strafudmåling må foretage en konkret vurdering af forholdets strafværdighed. Men såfremt domstolene ved den nugældende udmåling af straffen tager hensyn til, at normalt kun to tredjedele af straffen vil blive udstået, bør det overvejes, om man i den fremtidige strafudmåling bør tage hensyn til dette forhold.

Kristeligt Folkeparti hilser også med glæde forslaget vedrørende ændringer i straffelovens voldsbestemmelser velkommen. Sammenlignet med andre straffelovsovertrædelser, f.eks. berigelseskriminalitet, er straffene for hård og brutal vold med legemsbeskadigelse til følge urimeligt lave. For de sagesløse ofre for hård og brutal vold, som måske må leve med mén efter et overfald i lang tid, måske resten af livet, virker det helt uforståeligt, at gerningsmanden kun får en dom på få måneders frihedsstraf eller en hæftestraf. Kristeligt Folkeparti støtter derfor forslaget om større nuancering i strafudmålingen mellem de forskellige typer af voldsforbrydelser indbyrdes.

Ib Jakobsen (FK):

Det undrer vel ingen, når jeg kan starte med at sige, at i Fælles Kurs har vi absolut ingen for-